

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свят) о 5-й го-
дині по полудні.

Адміністрація і
Експедиція підъ ч. 8
улиця Чарнецького.

Редакція ул. Фрав-
ціканська ч. 10, двері 10.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рекламація неопе-
чатаній вільній вѣдъ порта.
Рукописи не ввертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львові:
въ Адміністраціи „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Ста-
роствахъ на провинціи
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пѣть року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . . 60 к.
мѣсячно . . . . . 20 к.
Поодинокое число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пѣть року . 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Поодинокое число 3 кр.

Ч. 129.

Недѣля 9 (21) Червня 1891.

Рокъ I.

Рускій послы и ситуація въ парламентъ.

Здаєсь, що на свѣтъ єсть далеко бѣльше людей живого темпераменту и скорыхъ до дѣланя а навѣть по части такъ и мусить бути, бо инакше весь розвѣй поступавъ бы дуже поволі; але мѣжь ними єсть и немало людей загоностыхъ и такихъ, для котрыхъ сварка и суперечка єсть найлюбѣшимъ елементомъ, безъ котрого имъ жити годѣ, и колибъ имъ не дававъ нѣхто нагоды до того, то они бы самі собѣ зачѣпки шукали. Що такі люде всюды лишь шкоду приносять, того чей не треба доказувати; кождый знає, то зъ щоденного до свѣду, що чоловікъ загоностый и сварливый поспеу хочъ бы и найлѣпшу справу. А вже де якъ де, а въ політицѣ такі люде можуть найбѣльше шкоды робити. Въ політицѣ має значѣне холодна розвага и спокѣйне числене ся зъ своимъ власнымъ силами, зъ силами противника и зъ вѣлякими обставинами. Сваркою и суперечками навѣть сильні партіи не можуть нѣчого въ політицѣ вдѣяти. Найлѣпшій доказъ того маємо теперъ хочъ бы и въ нѣмецкихъ лібералахъ. Партія та була безперечно завѣгды найсильнѣйша въ нашомъ парламентѣ, а що вдѣяла она черезъ тѣлько лѣтъ вѣчної сварки и колотнечѣ, яку выкликувала въ Радѣ державной? Теперъ же, коли зѣйшла зѣ своего становища безвзглядно оппозиційного, зачинає зновъ приходити до значѣня и силы. Возьмѣмъ же теперъ Поляковъ. Польска партія въ Радѣ державной займала ажъ третє мѣсце въ рядѣ найсильнѣйшихъ партій, була вправдѣ завѣгды сильною, але хто бы бувъ припускавъ, що

она станєсь найсильнѣйшою и то не числомъ але холодною розвагою, добрымъ численемъ ся зъ обставинами и ихъ выкористуванемъ? А такъ оно єсть нинѣ дѣйстно. Нѣмецкій лібералы єсть нинѣ найсильнѣйшій своимъ числомъ а Поляки своимъ впливомъ.

Зваживши такій станъ рѣчей, чи можнажъ жадати вѣдъ слабшихъ партій, щобы они авантурувались, щобы слѣпно и безвзглядно оппозицію боронили интересовъ тыхъ, котрі ихъ собѣ выбрали и выслали ихъ до парламенту? Чи такимъ поступованемъ моглибъ они дѣйстно сповнити свѣй обовязокъ? Намъ видить ся, що нѣ; що они замѣсть принести хосенъ, ще бы бѣльше пошкодили справѣ. Дятого то мы вѣдъ разу буди за тымъ, щобы наші послы не авантурувались, не бавились въ высоку політику, та не пуекали пуетыхъ фаєрверковъ комує тамъ на втѣху, якъ то було давнѣйше, але щобы держались політики реальною и числились зъ даными фактами и обставинами, щобы старались удержати згоду зѣ вѣмн, а особливо зъ тыми, зъ котрыми живутъ разомъ на одной землі та разомъ зъ ними заступають интересы одного краю.

Рускій послы взяли очевидно добре подъ розвагу теперѣшну ситуацію політичну, бо и безъ нашої рады стали такъ поступати, але чи всюды знайшли за то признане? Знайшлись люде загоності, котрымъ то тихе и спокѣйне поступоване послѣвъ, холодна ихъ рахуба не сподобались: нема въ ихъ поступованю того, щобы могло бодай трошки подразнити нервы тыхъ людей. Але вже найбѣльше не до вподобы ихъ поступоване нашимъ мѣквофіламъ, бо нема тыхъ фаєрверковъ, які бували давнѣйше

а зъ котрыхъ можна бы догодно капиталъ робити. Тому то они не пропускають нѣякои нагоды, щобы тамъ, де рускій послы числять ся и берутъ на увагу вѣлякы обставины, подносити заразы крики и вказувати на шкодливість ихъ дѣланя, та на безхосенність ихъ трудѣвъ. Чи можуть рускій послы инакше дѣлати якъ дѣлають, най послужитъ доказомъ слѣдуюча кореспонденція, яку одержало Дѣло зъ Вѣдня, а въ котрой певно вѣрно єсть представлене ихъ положене и ситуація въ парламентѣ. Въ кореспонденціи єсть каже ся такъ:

„Фактъ, що посолъ Романчукъ въ комісії бюджетовой взявъ назадъ свою резолюцію въ справѣ гімназій руской, наробивъ въ галицкихъ часописахъ богато шуму, а „Галицка Русь“, котра зъ звѣтнихъ причинъ не узнала бы нѣякихъ заходѣвъ посла Романчука, розписала ся, що вѣнь взявъ назадъ свою резолюцію нѣбы тому, що „Поляки ему наказали“. Щобы справу показати у властивомъ свѣтѣ, хочу розказати бодай короткими словами хѣдъ єи, а при томъ згадати де-що про ситуацію въ парламентѣ.

Кѣли пос. Романчукъ мавъ ставляти єю справу въ бюджетовой комісії, порозумѣвавъ ся зъ представителями вѣхъ клубѣвъ парламентарныхъ и просивъ, щобы єго справу въ комісії подперли. Се порозумѣванє зъ другими клубами єсть въ парламентѣ рѣчею звычайною и доконче потрібною, божъ звѣтна рѣчь, що въ парламентѣ справы рѣшають ся въ комісіяхъ, а кѣли яка справа не перейде въ комісію, то бесѣды голошені въ палатѣ лишають ся безъ впливу. Такъ отже звернули ся послы Романчукъ и Барвѣньскій до „кола“ польского, дальше до проводника сполученой нѣмецкой лѣвицѣ п. Пленера, до Молодочехѣвъ и т. д. Молодочехи заявили ся для справы прихильно; нѣмецка лѣвица, котра не хотѣла нарамувати собѣ Поляковъ, заявила нашимъ посламъ, що

Образки зъ пѣвночн.

II.

СЕСТРА.

Розказую вамъ отсю исторію безъ всякихъ побѣчныхъ додатковъ, отъ такъ, якъ колибъ она лише що вчера стала ся, хочъ читателѣ доба- чать зъ єи змѣсту, що она колієсь давно, дуже давно мусѣла стати ся.

Федоръ Петровичъ Стремляновъ бувъ молодой маючий чоловікъ. Хочъ мавъ на стѣлько маєтку, що могъ забезпечити собѣ безжурну и независиму судьбу, то все таки приѣхавъ до Петербурга, щобы тутъ пошукати собѣ якои службы.

— То додасть менѣ бѣльше якоєсь поваги, — думавъ вѣнь собѣ та и давъ ся зъ тымъ почути передъ своимъ приятелями. А мавъ и докторскій дипломъ, а черезъ то и право выбирати собѣ яку небудь опорожнену посаду.

Довго вѣнь розглядавъ ся то сюды, то туды, закымъ ажъ знайшло ся, що було єму зовѣмъ до вподобы. Посада, яка була у него на прикметѣ, представляла єму вѣлякы кори-

сти и приятности, отже не дивота, що число убѣгателѣвъ було велике.

Середъ такихъ обставинъ було для Стремлянова трудно дѣстати посаду. Вправдѣ Федоръ Павловичъ заслуговувъ бы зъ огляду на свое всесторонне знанє на першенство передъ вѣмн, але...

Ба, коли то злощастне „але“, котре єсть для вѣхъ рѣшаючимъ, що не мають протекціи, було на жалъ вже и въ тыхъ часахъ, коли то водгривалась наша исторія.

Федоръ старавъ ся познакомити зъ кѣлькома урядниками, що були на службѣ въ томъ самѣмъ урядѣ, до котрого и вѣнь хотѣвъ вступити и ставъ навѣть жити зъ ними въ дружбѣ. Неразъ запытувавъ вѣнь ихъ, чи єму удасть ся одержати посаду въ ихъ урядѣ, чи нѣ.

Урядники майже одногласно казали єму тогды, що ледви чп єму то удасть ся.

— Ото кобы вы такъ мали якого впливового чоловіка, що то бы хотѣвъ васъ взяти въ свою опѣку, або коли бы у васъ була хороша жѣнка або хочъ хороша сестра, то вже бы оно легче пошло. Нашъ старшій то вже такій собѣ вдавъ ся, що нѣколи не вѣдмовить нѣчого хорошой жєнщинѣ, коли яка єго о щось попросить.

— Ба, кобы то вы мали жѣнку або хочъ сестру! то було бы певно що иншого — по- такували другі.

Федоръ Петровичъ стративъ черезъ такі бесѣды вже таки зовѣмъ охоту. У него не було нѣ жѣнки нѣ сестры. До того ще не було у него и приятелѣвъ, крѣмъ кѣлькохъ товаришѣвъ школьныхъ, котрі теперъ були лишь на малыхъ посадахъ.

— Але менѣ видить ся, що то дасть ся ще якоє зробити, запримѣтивъ Николай Сергѣевичъ Рахмановъ, одєнь зъ приятелѣвъ Петровича, передъ котрымъ вѣнь жалувавъ ся на свою лиху долю.

— Що ты кажєшь?... Думаєшь дѣйстно?... Але якъ? Кажи! Говори! — вѣдзавъ ся Стремляновъ живо.

— Зовѣмъ простымъ способомъ, братє, мусишь собѣ сестру наймити!

Вѣнь вразъ роземѣялись на ті слова.

— Не знаю, чоґо тутъ смѣяти ся — говоривъ той дальше. Я то зовѣмъ направду такъ думаю. Въ Петербургѣ можна все за грошѣ дѣстати, можна все наймити, почавши вѣдъ мебѣлѣвъ, а скѣнчивши ажъ на живыхъ людехъ.

— То кажи выразнѣйше, коли не жартуєшь, — стали вѣь єму дорѣкати.

— Такъ послушайте!... У мене тутъ на прикметѣ хороша дѣвчина для Федора Петровича; я бы вправдѣ на єи честноту не присягавъ, але що то насъ обходить. За добрый грошѣ

становище членів лівниць буде таке саме, як членів польського „кола“, а президент „кола“ Яворскій обіцяв піддати справу під розвагу „кола“. Коло заявилося за заложення нових гімназій в Галичині, але справу язика викладового рішило віддати компетенції сойму. Колиж пос. Романчук таки поставив свою резолюцію в бюджетовій комісії, прихильні справі рускій члени комісії радили йому, щоби резолюцію свою взяв назад. Пос. Романчук не хотів сего зробити, толкуючи закон краєвий з 1867 року так, що лише переміна язика викладового з одного на другий (з польського на рускій), в існуючих уже школах середніх, належить до компетенції сойму, а справа язика викладового в ново-закладаючих ся того рода школах, належить до рішання парламенту. Тоді пос. Мадейскій заявив, що Поляки будуть безусловно стояти в обороні тої автономічної точки, а за Поляками будуть голосувати в комісії Німці з Пленером, клуб Коронінго и пр., так, що на 36 членів комісії бюджетової за резолюцією пос. Романчука, голосувати будуть крім внескодавця лише три члени комісії. Если бы справа була перепала в комісії, тоді бесіди выголошені в палаті за резолюцією, не принесли ніякого хісна, а до того Поляки мали бы причину выступати против той справи в соймѣ. Выхід з трудної ситуації знайшов ся такий, що Мадейскій поставив внесення о основанні нової гімназії у вхідній Галичині, а пос. Романчук відступив від свого, а застерг ся додатком в том дусѣ, що ухвалою тої резолюції дає ся нагоду львівському сойму заспокоити потреби Русинів, — и той додаток комісія ухвалила. Крѣм того заявив пос. Мадейскій, що він з другими сприяючими Русинам польськими послами буде старатися пересвідчити більшість сойму, щоби она в соймѣ рішила справу корисно для Русинів. Запытаюж тепер: чи лишав ся пос. Романчуковий другий вихід, если ему ходило о позитивний результат?

„Щоби хто не думав, що лише „бідним Русинам“ усе втерть в очи, годить ся піднести одну подібну справу. Слов'янскій посоль з Каринтіи Шукле хотів також ставити резолюцію в справі гімназій в Каринтіи з слов'янским викладовим язиком и порозумѣвав ся в тої справі з поодинокими клубами. Першій Поляки відповіли ему, що будуть голосувати против его внесення, бо квестію викладового язика приписують компетенції сойму. Пос. Шукле для того навѣть не поставив внесення, а обмежив ся лише на вказанні потреби слов'янских шкіл в Каринтіи.

„При нагоді відповім ще на запытанє „Галицкой Русі“: для чого пос. Барвінскій а не о. Мандичевскій (котрого рускій клуб

призначив з пос. Романчуком до переговорів з другими клубами) ходив з послом Романчуком трактувати сю справу з поодинокими клубами? „Галицкая Русь“ виводить з тої зміни особі всякій для себе потрібній комбінації, голосить перед свѣтом, що в руском клубі незгода и т. д. На се треба відповісти, що о. Мандичевскій виїхав був з Відня до Галичини на тиждень перед рускими Великодними святами и забавив там довше ніж місяць, а справа не могла ждати на приїзд о. Мандичевского. Також не з інших причин, як лиш задля виїзду кількох послов з Відня опознило ся оголошенє програми клубу руского — що також далє не мало причини до всяких толків по часопіслях.

„Тепер кілька слів про ситуацію в парламенті. Панами ситуації нині Поляки, котрі мають 56 послов и займають в парламенті сильне становище. О ихь взгляды старають ся майже всі клубы: клуб німецкой сполученої лівниць з 109 послами, клуб Гогенварта, а навѣть такий опозиційний елемент, як Молодочехи. Як утворить ся більшість парламентарна, се можна передвидѣти. Будуть ся становити Поляки, клуб сполученої лівниць, клуб Коронінго и частє клубу Гогенварта. Молодочехам не помогло навѣть те, що устами Грега вырекли ся Русинів, бо „коло“ польске ухвалило значною більшістю голосів відкинути всякій пропозиції Молодочехів (36 послов) и не становити з ними більшої парламентарної. Чехам лишася тепер хіба одно: в парламенті богато кричати — без надѣи на одержанє яких користей. Однак щасливий они о стільки, що в дома розвинулись, як не можна красше, и що нема у них подоби деструктивного елементу, якій у нас розповдив ся, що за „бумажку“ продає свою власну народність. Коли Молодочехи не дѣстануть з парламенту сен каденції нічого, то за те богато зроблять у себе дома, и хоч не одна справа відволѣчесь, то все-таки не втѣче“.

Повысша кореспонденція характеризує найліпше положенє руских послов и ситуацію в парламенті. Чи серед таких обставин була бы опозиція порадна и розумна, чи нашим послам не треба поступати спільно и в згоді з польськими послами, най самі читателі осудять. Мы умисно навели ту допис, бо она, на наш погляд, представляє зовсім вірно и обективно стан рѣчи.

Трікупис в Бѣлградѣ.

Шинь, коли на балканьскѣм півострові піднесено гадку балканьского союзу и коли та

гадка выйшла як раз вѣд Сербіи, не вѣд рѣчи буде приглянутись, що порабляв в Бѣлградѣ проводирь грецкой опозиції и бувшій президент грецкой кабінету Трікупис. Насамперед треба зазначити, що Трікупис повитали в Сербіи дуже прихильно и сердечно. Він був на приватній аудієнції у короля, сходясь ся, розумѣсь, з сербскими міністрами и другими видными личностями и вѣ честь его відбувались пиры, на котрых по части були и міністри. На одном з тих пирів выголосив він бесѣду, котру можна уважати програмовою. Трікупис сказав:

„Приняте, яке мені тут зроблено, тѣшит мене тым більше, бо вы хотѣли почитити в мої особі всі політичні особистости моего краю без різниці партій, котрі суть приятелями Сербіи. Та різниця єсть у нас як и всюди лиш внутрѣшна, але она цезає, скоро розходиться братнє сполученє Греції и Сербіи. Я щасливий, що можу сконстатувати то само и в Сербіи.

„З подякою и радістю стискаю подану нам руку в імени всіх політичних особистостей Греції и цѣлого грецкой народу, бо оба ти народы мусять пти рука в руку до сповненя своихь призначєнь. Наша судьба однакова. Сполучені разом, мусять Греція и Сербія переводити разом дѣло консолідації ихь народного истнованя и ихь оборони від всяких зміни в будучности. Обязки які вложили на нас наші предки, суть так яснї, що лиш сліпий хіба ихь недобачить. Сповненє тихь обовязков мусять знайти Сербів и Гелленів побѣч себе. Поважні різниці суть выключені, скоро будемо ждати лиш того, що вѣчными законами записано в совѣсти народів, того, що нам належить ся. Можемо бути горді на нашу минувшість и вдовлятиєсь тым, и удержувати нашу народність, як є исторична минувшість створила. Держім ся як найточнѣйше нашої національної индивидуальности, не жертвуймо з неї нічого теоріям, котрі не устоять ся. Пѣля тої програми стараймоє завести межі народами европейского веходу сердечній водносини и руководім ся лиш солідарністю наших прав, наших народныхь интересів и змагань. Лиш при спільній помочи и з власної волі зможемо сповнити нашу народну задачу; лиш в собі самихь мусять шукати сили, бо на дармо будемо сподѣватись, що хтось чужий нам поможе, коли возьме наші интереси в свои руки. Лиш мы повинні принести жертву, лиш нам самимь належить ся честь ініціативы.

„Докази поважаня и симпатій, які вы мені дали, знайдуть відгомѣнь в моїй вѣтчизні, а я завѣрю вас, що серце гелленьского народу збє згідно з вашимь сердцем. Пю на сповненє бажань сербского народу,

підійме ся наша красавица певно роль сестры Стремлянова и заверне на добре голову его будущому директору канцелярії.

— А то знаменита гадка! — крикнув Стремлянов урадований.

— Сестра за грош тобѣ навѣть ще більше поможе, — говорив Николай Сергіевич дальше, бо она буде зовсім природно далеко смѣливѣйше выступати! Тому, що тебе не знає, буде могла тебе тым більше выхваляти.

Стремлянов просив свого приятеля, щоби він таки так зробив, а Николай Сергіевич и обіцяв ся.

В кілька днів познѣйше приїв Николай Сергіевич зѣветку, що Полина Александровна — так звалась та красавица — готова за тысячу рублів підняти ся роль сестры. Половину тих грошей треба їй зараз виплатити, а другу половину, аж коли все добре залагодить ся.

Стремлянов сказав, що пристає на то. Незадовго по том закликали его до директора канцелярії.

— Хоч з великими трудностями, але все таки удалось мені переперти мое внесенє и мило мені подати вам до вѣдомости, що опорожнену посаду вам надано — сказав ему підтоптаный вже директор канцелярії.

Стремлянов поклонив ся з почестію. Директор канцелярії говорив дальше: — Що ж там порабляє вапа сестра, як їй жна є?... А то в самѣм дѣлѣ, дуже миленька особа!

— Дякую уклібно за память, — відповѣв Стремлянов а на его лиці проявилась ледви що слѣдна черта усміху.

Він достав посад и дав Рахманову остальных пять соть рублів для Полины Александровны.

Директор канцелярії розвѣдував мало не що дни у молодого урядника, що там порабляє его сестра.

Так минуло кілька недѣль.

Одного дня зайшов до кабінету директора, під котрим служив Стремлянов, начальник другого віддѣлу чогось дуже скоро. Був то також вже пристаркуватый панок, про котрого всі говорили, що він любить добре собі жити.

— Я заходив вчера до тебе, — відозвав ся він до директора — та не застав тебе дома. Мы умовились були вчера на прогулку и задумали єи закінчити спільною вечерою. З нами була також молода дама, нова зорка першої величини, а треба тобѣ знати, що то я мав то цастє єи відкрити. Не якась загранична, ні, а таки правдива

Російка, але що до красы, любости та веселости, то най сховає ся хоч бы и яка елєгантна Француска.... Словом, сама розкѣш!

— Шкода!... Я відив вчера за орудками... Жаль мені!

— Ну, ну не жури ся дуже... я тебе вже при иншій нагоді з нею познакомлю... Але кажу тобѣ, що то за жєнщина! Мы думали вчера, що пукнемо з смѣху, як она стала нам розказувати, як то недавно тому грала роль сестры якогось молодого чоловіка, щоби виробити для него посаду у якогось старого дурака!

Директор канцелярії лиш нѣсь спустив.

— Чи не блондина она? — спытав він по довшій хвили.

— А вже жь, блондина.

— Чи не має на лѣвомь лиці перчик?

— А ты з відки знаєшь?

— Ну... так... я чув як про не розказували... — говорив директор з тиха собѣ під носом.

Оба приятелі розійшли ся.

Від того часу не звѣдував ся більше директор канцелярії у Стремлянова, що там порабляє его сестра...

на братерство всіх балканських народів и на щире безустанне порозум'яє сербського и герцеговського народу.

Рада державна.

Дебата бюджетова.

(25-те засіданнє палати послів з дня 19. червня). На вчерашньому засіданнї палати послів предложив міністер рільництва проект закона о брагвах горничих.

Зь порядку дневного промавляв насамперед пос. Ебенгохъ доказуючи, що лібералы нїмецькї удають теперь невиннихъ и стають піддобриватись вселякимъ партїямъ, котрихъ засады имъ зовсїмъ противнї. Поляки — казавъ бесїдникъ, — очевидно забули, якої ганьби и понижєня зазнали вѣдъ нїмецькихъ лібералѣв. Заявленя Яворского о вѣдношенїю Поляковъ до консервативѣв вѣ справѣ вѣроисповѣдної школи очевидно зле понято. Пос. Яворскїй вже давїше заявивъ, що лишъ вѣроисповѣдна школа єсть справою соймѣв краєвихъ. Дальше говоривъ бесїдникъ о справахъ соціальнихъ изаявивъ, що питанє то може бути порїшенє лишъ пѣдъ знаменемъ хреста. Коли на лївниці роздавъ ся смѣхъ, высказавъ бесїдникъ свѣй жаль зъ того, що лївниці висмѣває слово „хрестъ“, (голосъ зъ лївниці: *Не правда!*). Бесїдникъ промавлявъ наконецъ за тїмъ, щоби удержати рѣвновагу вѣ бюджетѣ.

Пос. Штайнвандеръ розвивавъ програму нїмецькихъ народовїцѣв, домагавъ ся розширеня свободъ горожаньскихъ, соціальнихъ реформъ и вѣдрубности Галичини. — Промавлявъ ще пос. Фурнїера, котрий боронивъ лївницю вѣдъ закиду централїзму и Шерїчъ, котрий жалувавъ ся на нїмченє и италїянцєне Дальмаціи.

Обсєля промовивъ пос. Романчукъ а цѣла палата слухала єго бесїды зъ великимъ напруженємъ и увагою. Бесїдникъ заявивъ, що буде голосувати за бюджетомъ, бо то робить вѣ интересѣ державы. Зъ теперїшнимъ напрямомъ справъ публичнихъ вѣнъ не конче годить ся, бо годѣ, щоби народы котрї доси були занедбанї не жадали нїчого. Вѣ послѣднихъ однакомъ часахъ настали користнїшїї проявы и може дещо змїнить ся. Бесїдникъ обговорювавъ вѣдтакъ исторїю руского народу, щоби выказати єго вѣдрубностъ вѣдъ Поляковъ и Россїянъ а вѣдтакъ доказувавъ пѣдъ якимъ страшнимъ вѣнетомъ живуть Русинь вѣ Россїи. Що до положєня Русинѣв вѣ Галичинѣ сказавъ бесїдникъ, що кїдає заслону на минувшєбѣ и сподїває ся лїпшой будучности. Вѣ Австрїи знайдєсь чєйже мужъ державнїй, котрий зумѣє оцїнити великє значєнє Русинѣв для державы. Мы — сказавъ пос. Романчукъ — хочемо жити зъ Поляками вѣ згодѣ и працювати спѣльно вѣ хосєнѣ державы и краю.

Наконецъ звернувъ ся бесїдникъ зъ горячимъ завозванємъ до всѣхъ партїй, щоби покинули борбу національну, абы середъ той борбы не запропастились права конституційнї и повага палаты.

Бесїду пос. Романчука приняла палата дуже прихильно а коли бесїдникъ скѣнчивъ говорити, роздались грѣмкї оплески особливо зѣ стороны Поляковъ и Чехѣв.

Дальше промавлявъ пос. Кайцль и полемїзувавъ зъ лївницею та кн. Шварценбергомъ а вѣдтакъ пѣднесивъ потребу реформы права wyborчого. Звернувши на чєске право, сказавъ, що закидъ будьтобы оно було середновѣчне, не выдержує критики; можна єго прецѣ вѣдновити, якъ то зробили Мадяры вѣ роцѣ 1849. Бесїдникъ закѣнчивъ завѣренємъ, що Чехи не перестануть бороти ся о свободу и вѣ кѣнцї такї побѣдять.

Промавлявъ ще пос. Дїпавлї и полемїзувавъ зъ Штайнвандеромъ. Поляковъ назвавъ своимї союзниками, бо Полякъ а католикъ то значить одно и то само. Менгерови пригадавъ бесїдникъ, якъ то Нїмцѣ посылали адресу кн. Бїсаркови и заявивъ на конєць,

що єго партїя буде стремѣти до змѣнъ всѣхъ некатолїцкихъ законѣв шкѣльныхъ.

На томъ перервано дебатъ, а по кѣлькохъ ще интересаціяхъ закрыто засїданє, а слѣдуюче назначено на нинѣ.

Переглядъ політичнїй.

Генеральна дебата бюджетова, котра мала вчера закѣнчити ся, закѣнчить ся мабутъ ажъ вѣ понедѣлокъ. Нинѣ буде промавляти пос. Мадєйскїй и на єго бесїду всѣ дуже цѣкаві, бо вѣнъ має именемъ кола польского дати поясненє ситуаціи. Крѣмъ того буде ще нинѣ промавляти генеральнїй бесїдникъ Герольдъ противъ бюджету а Пленеръ за бюджетомъ промовить ажъ вѣ понедѣлокъ.

Вѣ *N. fr. Presse* и вѣ *Fremdenblatt*-ѣ появилосъ донесєнє, що коло польске удобрїло бесїду пос Яворского.

Загальну увагу звернувъ на себе фактъ, що Цѣсаръ австрїйскїй приймає на авдїєнціи кн. Фердинанда болгарского. Кажуть, що мусѣли настати якїсь змѣны, и що Россїя погодилася вже зъ фактомъ панованя Кобурга вѣ Болгарїи, бо инакше Цѣсаръ австрїйскїй не хотѣвъ бы дразнити царя.

Вєд праса грецка пѣдняла великїй крикъ на якуєь неоправдану ще вѣтєть, що Болгарїя зброить ся, щоби напасти на Сербїю. Чи не єсть то лишъ крикъ, пѣднятий на потвердженє союзу Греції зъ Сербїєю?

Новинки.

— Стипендіи для учениковъ школы господарства лѣсного. Минувшого року ухваливъ Соймъ вєставити до бюджету 800 зр. на стипендіи по 150 до 200 зр. для учениковъ, котрї кѣнчать науку вѣ львѣвскѣй школѣ господарства лѣсного, щоби они могли вєстунити де на однорѣчну практику або бодай кѣлькатыждневый курсъ практичнїй. Теперъ буде розданыхъ 6 такихъ стипендіи на цѣлий рѣкъ почавши вѣдъ 1 серпня с. р. а Вѣдѣль краєвий завыває кандидатѣв, щоби они найдалше до 15 липня с. р. вєсли свои поданы черезъ дирекцію школы. Рѣвночасно вѣдївѣсь ся Вѣдѣль краєвий до дирекції галицкихъ домєнъ и лѣсовъ, до дирекції дѣбрь гр. Андрѣя Потоцкого, кн. А. Савьги, до дирекції лѣсовъ дѣбрь бродєскихъ и до п. Шмїда властителя дѣбрь Сколе зъ запытанємъ, кѣлько такихъ практикантѣв могли бы они прийати за вѣдновѣдною заплаатою.

— Вѣ справѣ локальнѣй вєлѣзницѣ Галичь-Подгайць-Бережань-Тернопѣль вѣѣхала до Вѣднѣ депутадїя вложєна зъ шп. Дитиньского, маршалка пѣдгаєцкои рады новѣтовой, Михайла Боровского вїцємаршалка и о. крилош. Левичкого.

— Прогулька „Львѣвского Бояна“ до Праги. Нашє товариство сѣвѣацє, котрє якъ звѣстно устроєє прогульку на вѣставу до Праги, дѣстало вже вѣдновѣдѣ вѣдъ Рады мѣста Праги, вѣ котрѣй Рада мѣста дуже радо повитала гадку приѣзду „Бояна“, и заявляє, що вже утворивъ єя комїтетъ, котрий вивязъ на себе обовязокъ дѣбати про найбѣльшїй улєкшєнїи для „Боянцѣв“, дальше буде ихъ опробаджувати по вѣставѣ, музеяхъ, памятковыхъ мѣсцяхъ праскихъ, вѣ околицѣ Праги и пр., словомъ, якъ одержаного иєсьма выхѣдїть, що Русинь будуть „slavne uvítani“. — Подаючи се заявленє до вѣдомости всѣхъ вѣнов. Земляковъ, завыває ихъ вѣдѣль „Бояна“ до якъ найчисленнѣйшого слѣдудѣлу и оновѣщує, що выѣздъ вѣ Львѣва назначєнїй на 17-го липня, а поворотъ наступить на Вѣдєнъ и Пєнцѣ. Цѣла подорожъ потреває днѣвъ 12. Дорога для членѣв „Бояна“ буде коштувати тамъ и зъ поворотомъ 25 зр. Побуть вѣ Правѣ, у Вѣднѣ и Пєнцѣ улєкшєнїи до крайности. Иѣвноцтво наше знайдє товариство и опѣку вѣ членахъ жѣвноцкого хору, котрї такоєь выбирають ся. Членомъ спѣмагающимъ „Львѣвского Бояна“ може бути кожда особа, скоро вложитъ вписового 50 кр., а рѣчною вкладки 2 зр. У всѣхъ справахъ належить ся вѣдносити до головы товариства и. Володимирѣ Шухевича у Львѣвѣ, улїца Чарвєцкого ч. 26.

— Дрѣ Володимиръ Залозєдкїй вѣ Чернѣвцяхъ, обходить нинѣ свѣй 25-лѣтнїй ювїлей лѣкарскїй а ю-

вилей той святкує и буквиньскє товариство лѣкарскє, а певно такоєь и всѣ буквиньскї Русинь.

П. Григорїя Никоровича, управителя школы вѣ Кѣцманї працює 11 с. м. членъ чернѣвєцкихъ рускихъ товариствъ вѣ комнатахъ „Нарѣдного Дому“ дуже сердєчно, вѣскажуочи певну надѣю на усїѣванє школы и руской справы вѣ Кѣцманї, чѣго надѣють ся Русинь вѣдъ п. Никоровича.

— Вѣчє выбѣорцѣв и правѣборцѣв кѣцманьского повѣту на Буковинѣ устроєє завтра о 3 год. по полудни посоль на Соймъ краєвий проф. Брѣтей Пигулякъ, щоби здати справу зъ тогѣдної сєсїи Соїму краєвого и вѣслухати баланя, що до потребъ народныхъ.

— Велика туча зъ градѣмъ лютилася вчера около 8 год. понадъ Львовомъ, а вѣдтакъ настала така алива, що вода рѣками лила ся по улїцяхъ мѣста. Поєль Львовомъ паробивъ градъ мабутъ великою шкѣдою, вѣ самѣмъ мѣстѣ, здаєсь, бувъ вѣнъ трохи слабшїй.

— Женскїй лѣкаръ вѣ Австрїи. Якъ звѣстно не мають у насъ жєнщины права учити ся на докторѣв мєдицины и занимати ся практикою лѣкарскою, але здаєсь, що вѣ часѣмъ будуть и они мати таке саме право якъ и мужчины, бо вже теперъ маємо три дѣкторки, котрымъ дозволено выконувати практику лѣкарску. Недавно тому — якъ доноєть вѣдєньскї газєтѣ — одержали двѣ лѣкарки, що кѣнчили науки лѣкарскї вѣ Цїрїху, посады при шпиталї вѣ Сєраєвѣ а третю лѣкаркою єсть панѣ докторка Кершбавмеръ, котра вѣ Зальцбургѣ єсть спецїалїсткою до недугъ очныхъ.

— Самоубїйство вѣ вагонѣ. На вєлѣзницї зъ Бродѣв до Красного вѣдобривъ собѣ вчера вѣ вагонѣ третѣй класѣ жите якїсь фїрєръ вѣдъ жандармерїи. Вѣ вагонѣ, котрымъ вѣхавъ той фїрєръ сидѣло кѣлька вояковъ и селянѣв. Жандармъ оперъ шию на люфѣ вѣдъ карабїна, а рукою потягнувъ за курокъ; карабїнъ вѣстрѣлїивъ а кулі перѣйшли черезъ голову. Смерть наступила по кѣлькохъ мїнутахъ. Трупъ лишєно вѣ Красновѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збѣмєть.

20 червня	Львѣвъ	Тернопѣль	Пѣдволочиска	Ярославъ
Шпєнцї	9.75 10.50	9.50 10.30	9.00 10.15	9.80 10.50
Жито	7.30—8.—	6.75—7.65	7.20—7.60	7.50—8.10
Ячмѣкъ	6.25—7.—	6.——6.75	5.75—6.50	6.25—7.25
Овесъ	7.50—7.70	7.——7.25	6.40—6.75	7.50—8.—
Горохъ	—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—	—	—	—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12.50 13.25	12.25 13.30	13.— 14.—
Хмєль	—	—	—	—
Кѣношїина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Кѣношїина бѣла	—	—	—	—
Оковита	15.—15.50	—	—	—

Посмертнїй вѣсти.

О. Прокоповичъ Дмитро, Архипрезвїтеръ ставрофоръ., ємер. конєсторскїй совѣтникъ, бувшїй членъ вѣдѣлу „Руской Бєсѣды“, чоловѣкъ, що нѣколи не цуравъ ся рускости, упокоєвъ ся 3. (16) с. м. вѣ 87. роцѣ своего житя вѣ новыхъ Мамаївцяхъ. Вѣчна єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдєнъ 20 червня. Посоль Романчукъ заявивъ вѣ своѣй бесїдѣ, що Русинь жадають удєржаня своєй національнѣй окремѣшности, охорѣны своєй вѣрѣ и пѣднесєня стану селянського.

Парїжъ 20 червня. Правительство заборовило цѣсарєвѣй Евгенїи прожївати вѣ Парижї. Законъ противъ шпѣгуновъ обострено карѣю ємертї.

Надѣсланє

Укѣнченнїй гїмназіастъ глѣдає лекціи на єсло. Адреса: Г. Р. Poste restante Слѣбѣкъ.

Вѣдѣвчательнїй редакторъ: Адамъ Крѣховєцкїй

ИНСЕРАТЫ до „Народной Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовѣмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бѣльше разовѣмъ помѣщеню 6 кр. одѣ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѣ частѣйше будутъ свои оповѣщеня умѣщати, одержують одновѣдныи рабать.

АПТЕКА ПОДЪ „СРЪБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА

поруcae:

Одѣй рыбій въ двохъ родахъ, жовтый однократно дестильованый, дуже добре дѣлающій противу зафлебг; мленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д. бѣлый прѣятѣйшій одѣ першого, бо двократно чищенный и дестильованый. До пабуты въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Рѣкъ 1843 заложена

ЗНАМЕНИТА
МАСА ВОСКОВА

власного выробу

загално за найлѣпшу узнана

такожъ

ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА

до лякированя пѣдлоги, сохне дуже скоро

заразомъ

головный свѣй складъ

фарбъ, покостѣвъ, лякерѣвъ, немешше та-
кожъ оливу до паленя и до машиннѣ

поруcae

ВОЛЬФЪ ЧОППЪ

у Львовѣ Жѣвковска ч. 2.

Рѣкъ 1843 заложена.

ЗАВѢЗВАНЬЕ!
Въ протягу 24 годинѣ

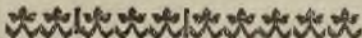

можно зъ всякою запоркою выгубити всякый родъ щурѣвъ, мышей домовыхъ и полевыхъ, швабовъ, караконѣвъ, блощицъ и т. д. икъ и всякый родъ домовыхъ и полевыхъ насѣкомыхъ шкодливыхъ за помощю найновѣйшихъ вынайденыхъ ц. к. прив. препаратѣвъ.

Высылае ся за послѣплатою або за готовку платну у Вѣднѣ.

Правдыви можна лишень полу-
читти въ

Хем. Ляборатори у Вѣднѣ
VIII Bezk. Tigergasse Nr. 22.
де выработють ся всякы выробы хемичныи и на всякы рецепты вы-
дають ся лѣкарства.

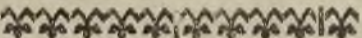
Всякого рода

ВИНА

лѣчничѣ

дѣстати можна кожного часу
въ копторѣ

Леопольда Литыньского
у Львовѣ, при улицѣ Ва-
ловѣй ч. 14.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріонъ общо-
шпитала у Львовѣ, осѣль въ
Устю зеленѣмъ.

Вильгельмъ Нетроуфаль,

у Львовѣ, улица Ягайлоньска ч. 16,
выконуе всякого рода

предметы металевѣ, выдавленнѣ, точеннѣ, округлнѣ и подовговатнѣ,
а именно:

для бронзовничихъ, серебряныхъ и золотыхъ якъ тожъ
для мѣдяныхъ, желѣзныхъ и нюрнбергскихъ всякого
рода и рѣзныхъ металевѣ въ пожаданѣй величинѣ
и образци выробѣвъ.

Михаиль Павлишакъ

у Львовѣ, улица Скарбѣвска, ч. 43,

поруcae Веч. Публицѣ свою ново-отворену

РОБОТНЮ СТОЛЯРСКУ

въ котрѣй выконуе ся всякы работы въ составѣ сто-
лярства входящѣ, зъ сухого и добороваго матерялу,
такъ будовляни якъ и мебели, якъ тожъ всякы
репарацнѣ.

КВИЗДЫ

выключно прив.

Restitutionsfluid

Вже одѣ 30 лѣтъ есть уживана зъ найлѣпшимъ успѣхомъ по
многихъ стайняхъ надворныхъ, и въ бѣльшихъ стайняхъ цивиль-
ныхъ и воисковыхъ, для змѣненя и наданя силъ по великихъ
змученяхъ при звихненяхъ, подбитяхъ, сухожиляхъ и т. д.

Цѣна одной флашки 1 зр. 50 кр.

Правдыви можна лишень зъ выжше наведеною
маркою охоронною получить у всехъ аптикахъ
и дрогуернѣхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиция почтова:

FRANZ JOHANN KWIZDA

k. u. k. österr. u. k. rumän. Hoflieferant, Kreisapothekar, Kornenburg bei Wien

» **КОСЫ** зъ маркою „**КОСАРЬ**“ »

зъ англійскои срѣбно-сталѣ (Silver-Stell)

розсылае выключный складъ фабричный
для Австро-Угорщины!!!

Л. Мінцера въ Дрогобичи
(Галичина)

Тѣ косы водзначують ся легкостю
подвѣшнмъ гартомъ, остротою и суть
майже не до зломаня. Одно поклепа-
не выстае на довшій часъ. Навѣтъ
безъ попередного клепаня надають
ся до остреня. За одноразовымъ за-
правленемъ (острымъ камѣнемъ) ко-
сать до 120 кроковъ и найтвердшій
травы гѣрѣкѣ.

За доброту каждой косы прѣймае
ся повну поруку.

Косы доставляе ся у формѣ крае-
вой и въ довготахъ довѣльныхъ по
цѣнахъ:

Довгота | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | 100 ctm

Цѣна шт. | 1.- | 1.5 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | 1.60 | 1.70 злр

Брусы до остреня 15 кр.

Высылка скоро лишъ за готовку або по-
слѣплатою почтою або желѣзницею; фрактъ водѣ
одной косы выносите 2 до 3 кр. при водборѣ по
найменше 10 штукъ. — Численнѣ листы похвалнѣй
доруcae ся до пересылки.

Осторога передъ обманствомъ!!! Правдыви
суть лишъ косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на
водворотнѣй сторонѣ пятки и спровадженѣй про-
сто водѣ фирмы

Л. Мінцеръ въ Дрогобичи (Галичина).

Господарѣ збирающѣ замовленя мають провнзю.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улица Жолкѣвска (коло заставы),

поруcae выпробовани и за skutочнѣй узнани

Цигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитѣ въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде
обава сухѣтъ, такожъ въ початкахъ хоробы радикально убивающѣй
бактернѣ. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зѣ способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всехъ гостцевыхъ терпѣняхъ
именно застарѣлыхъ, объявляющихъ ся ломаньемъ
костей и т. п.

Велике число узнанъ и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешевле се домове
средство лѣчыть всякы, хотьбы застарѣлѣ зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна флашки 60 кр. в. а. (зѣ способомъ ужитя.)

Подяка. Веч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшѣ слова подяки за
Вашъ дѣйстно чудесный Excelsior. Страшнѣй терпѣня, якѣ выдержавъ я зъ каждою
змѣною воздуха, довгѣ лѣта тревающѣ болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна срѣ-
чана купѣль помощнѣ не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою однятѣ, по
невѣртю кѣлькохъ флашокъ „Excelsior“ а. — Вдѣчностъ моя для Васъ Пане тре-
вѣли буде якъ довго жити буду, а першимъ си одгомѣномъ най будутъ тѣ слова
моеи подяки.

Кракѣвъ, 16 лютого 1891.

Антоній Гордынскій.